

Fundet af A. O. Treganza 12te Juli 1908, ved Brighton, Wasatch, Utah. »Reden paa en lille Naaetræsgren hængende lavt ud over en Bæk. Lavet af Pileuld og dækket med Mos. Bredstjærten synes at foretrække saadanne Steder, som omtalt, om end enkelte syntes at vælge Ynglepladser fjærnt fra rindende Vand.« — Fig. 21. Rede og Æg af Sorthaget Kolibri (*Archilochus alexandri*); 2 friske Æg. Fundet af A. M. Ingersoll, 4de Juni 1893 ved San Diego, Californien. »Reden paa en Gren af et Morbærfigentræ omtrent seks Fod (180 cm) over Jorden.«

(Dr. R. W. Shufeldt, som venligst har sendt Tidsskriftet denne lille Artikel, er en amerikansk Videnskabsmand, der navnlig har beskæftiget sig med Fuglenes Osteologi (Benbygningslære). Saaledes nævner Gadow i Bindet »Vögel« af »Bronns Klassen und Ordnungen des Tierreichs 1891« ikke mindre end 25 Afhandlinger af ham om dette Æmne, og han har siden da ogsaa inddraget Amerikas fossile Fuglefauna under sit Omraade. Han regnes for meget fremragende indenfor den sammenlignende Osteologi, og de amerikanske Museer sender ham alle deres fossile Fugleknogler til Undersøgelse. To større Afhandlinger om disse fra 1913 indeholder c. 675 Billeder af fossile Fugleknogler efter Forfatterens egne Fotografier, og han har beskrevet adskillige nye Arter og Slægter. Han udarbejder for Øjeblikket en Fuglesystematik paa Grundlag af sammenlignende Osteologi. Om selve Kolibrierne har Shufeldt i »Proceedings of the Zoological Society of London 1885« skrevet en større, smukt illustreret Artikel, hvori han sammenligner deres Benbygning med Sejlernes (*Cypselidæ*) og Natravnenes (*Caprimulgidæ*). Der findes desuden talrige Afhandlinger af ham i forskellige Tidsskrifter, og han var Medarbejder ved Newtons »Dictionary of Birds, 1896« (G. H.).

NYERE MEDDELELSER OM DANSKE FUGLE

INDSENDTE TIL »D. O. F.« S TIDSSKRIFT I 1912—14.

SAMMENSTILLEDE

AF

O. HELMS.

Som en Fortsættelse af de tidligere »Mindre Meddelelser« fremtræder disse »Nyere Meddelelser«, der væsentlig er afsluttede med Aaret 1913. De samme Principer er fulgte som tidligere, og jeg kan herom henvise til, hvad jeg skrev som Indledning til »Mindre Meddelelser« Aargang 6, Hæfte II—III. Mit eget Arbejde ved Sammenstillingen af Meddelelserne har væsentligst været at ordne dem, idet jeg de fleste Steder benytter den originale Ordlyd.

Hensigten med disse nyere Meddelelser er og maa være en dobbelt. Dels skal der i dem kunne optages biologiske Iagt-

tagelser, der er for smaa til at optræde som Hovedartikler, dels skal der herunder samles, hvad Nyt af Interesse de sidste Aar har bragt om dansk Fuglefauna.

Gennem Meddelelserne bringes Oplysning om sjældnere Gæster her i Landet, om nogle Arters Udbredelse og Fremtrængen, andre Arters Aftagen, saaledes at man gennem dem kan holdes oplyst om de i Danmarks Fuglefauna indtrædende Forandringer. Heri ser jeg for en stor Del Meddelelsernes blivende Betydning, og det maa haabes, at de stadig maa blive fyldigere.

Ved hver Meddelelse er anført Meddelerens Navn, og nedestaaende Liste angiver Stilling og Bopæl for dem, der har ydet Bidrag. Er intet Navn anført, er Ordene mine egne.

- Andersen, N., Plantør, Bøtøgaard, Falster.
 Brink, H., Gaardejer, Tarm, Jylland.
 Christiani, R., Forpagter, Bølling Sø, Jylland.
 Ditlevsen, A., mag. sc., Hellerup.
 Estrup, A., Godsejer, Enebo, Pindstrup, Jylland.
 Eckardt, stud. med., Hellerup.
 Ewald-Hansen, M., Typograf, Thisted.
 Fabricius, O., Forstkandidat, København.
 Fløystrup, A., Professor, Overlæge, København.
 Friderichsen, J. D., Godsejer, Høvængegaard, Lolland.
 Hagerup, A., Arkitekt, Kolding.
 Hammer, Kaj, stud. med., Holte.
 Hansen, Amor, cand. pharm., Randers.
 Helms, O., Overlæge, Nakkebøllefjord, Fyn.
 Høegh-Guldberg, O., Læge, Aarhus.
 Jespersen, L., Gymnasiast, Karolinekilde, Odense.
 Jørgensen, Th., Skorstensfejermester, Horsens.
 Klinge, M., Forretningsfører, Randers.
 Koefoed, A., Revisor, København.
 Krämer, P., Husejer, Langaa.
 Lakjer, Tage, Gymnasiast, Hellerup.
 Larsen, Johannes, Kunstmaler, Kerteminde.
 Larsen, C. S., Forstkandidat, Faaborg.
 Lehn Schiøler, E., Veksellerer, København.
 Lehn Schiøler, J., Overinspektør, Brahetrolleborg, Fyn.
 Manniche, A. L. V., Konservator, København.
 Meyer, Johannes, Student, København.

Mogenssen, Johan, Skelhøje, Jylland.
 Moltke, Otto, Greve, Nørager,
 Olsen, Carl Chr., Typograf, Nykøbing F.
 Olsen, R. Jul., Fuldmægtig ved Statsbanerne, København.
 Rasmussen, C. A., Kommuelærer, København.
 Rasmussen, H. P., Konservator, København.
 Rasmussen, N. P., Malermester, København.
 Saxtorph, S. M., stud. med., København.
 Scholten, G., Premierløjtnant, København.
 Simonsen, B., Skovrider, Søgaard adel. Gods, Slesvig.
 Skovgaard, E. N., Gymnasiast, Hillerød.
 Skovgaard, Peter, Premierløjtnant, Viborg.
 Stamm, R. H., Docent, mag. sc., København.
 Strøyer, A., Konservator, København.
 Svendsen, Helge, Bankdirektør, Hadsund.
 Tauborg, Lærer, Øster Assels, Mors.
 Thaaning, A. V., stud. mag., København.
 Thomsen, Th., Lærer, København.
 Thygesen, Forstassistent, Egsmark pr. Grenaa.
 Valentiner, A., Forpagter, Margrethenlund, Fakse.
 Weibüll, Kontorchef i Justitsministeriet, København.
 Weismann, C., Skovrider, Skørping.

PIBESVANE (*Cygnus minor*). »En af mine Brødre har flere Gange udenfor Guldborg jagttaget Pibesvaner samtidig med andre Svaner og skød for nogle Aar siden sent paa Efteraaret en Svane af kun 4 kg Vægt. For et Par Aar siden iagttog han paa Guldborgsund 4 meget smaa Svaner (2 gamle og 2 unge), hvoraf 2 nedlagdes. Et Eksemplar blev i Januar 1913 skudt af en Fisker ved Falster. (Carl Chr. Olsen). — En udfarvet Hun blev skudt i Fiil Sø omkring 18 December 1913 og af Kunstmaler Johannes Larsen sendt til E. Lehn Schiøler, der senere fik 3, skudte sammen med 4 andre i Fiil Sø 15 Marts 1914.

TROLDAND (*Fuligula cristata*). I Københavns Søer har der jævnlig om Vinteren været truffet Dykænder af forskellig Slags, og i de senere Aaringer er Graaænderne optraadt der i større Tal. Dykænder i større Mængder har aldrig indfundet sig før i Vintren 1912. Lidt hen i Januar blev det Frostvejr, og i de første 6 Dage af Februar var det den strængeste Kuldeperiode, vi havde haft i mange Aar, hvorefter Vejret ret pludseligt slog

om med Temperatur omkring 0. Under den haarde Frost viste sig talrige Troldænder i Sortedamssøen, saa at Hættemaagerne ikke mere blev eneraadende; ogsaa andetsteds hændte det, at Dykænder i større Tal uanfægtet lagde sig ind i Havnene, ubekymrede om Trafik og Menneskers Nærhed. I København saa jeg Troldænderne midt i Februar; men Meddelelserne om deres Forekomst skyldes iøvrigt Student Johannes Meyer, hvis Beretning lyder saaledes: »De første Troldænder saas i Sortedamssøen 4 Februar; der havde inden den Tid været Graaænder i mindre Tal. De første Dage var der kun faa Troldænder, men snart kom der store Flokke, og nu (22 Februar) beløber deres Antal sig til 150—200. De var ikke nær saa sky som Graaænderne men fandt sig snart til rette i den østlige Ende af Søen i det varme Vand¹ ganske tæt ved Bredden; ofte svømmede de i Flok, kunde ogsaa ses parvis, men næsten aldrig enkeltvis. Antallet af Hanner var større end af Hunner. Laa der en ved Iskanten, kunde man se dem alle dykke ned, ind under Isen og komme op med Fisk i Næbbet. I de første 2—3 Dage tog de ikke Brød men lærte det snart, og nu slaas de om Brødet saa godt som Maagerne; man kan ogsaa se dem svømme søgende omkring paa Bunden og en Gang imellem se dem komme op med noget af Bundvegetationen, som de nøje undersøger. I den sidste Tid er der ogsaa kastet Ærter og Majs ud til dem, hvilket straks synker til Bunds og derfor ikke kan tages af Maagerne; jeg har dog heller ikke set Ænderne æde det; saavidt jeg kan se, kan Ænderne ikke æde under Vandet, men maa op til Overfladen for at sluge, hvad de har fundet nede i Vandet. De kan holde sig under Vandet omtrent 30 Sekunder; ved Svømning under Vandet bruger de kun Fødderne og maa for at holde sig nede svømme i skraa Stilling med Halen opad; hører de op at svømme, gaar de straks tilvejs. I de første Dage var Forholdet mellem Hættemaagerne og Troldænderne godt, men nu er der kommen Brødnid imellem dem, og saasart en Troldand viser sig med Føde i Næbbet, farer der en Maage hen og hakker den i Hovedet; det sker imidlertid kun, naar en And er alene, ikke naar de ligger i Flok. — I Modsætning til Maagerne, der flyver bort om Eftermiddagen, bliver Ænderne Natten over midt ude paa Søen. Paa Peblingsøen, der er helt tillagt, og hvor

¹ Søen holdes her stadig aaben, idet det varme Spildevand fra Østre Elektricitetsværk løber ud her.

der er en Masse Maager, ses ikke en eneste And.« I et senere Brev berettes om Troldændernes videre Skæbne: »I de første Dage af Marts steg Ændernes Tal jævnt her i Søerne, hvilket sandsynligvis kom af, at flere og flere opdagede dette Tilflugtssted, medens Sundet og Bælterne endnu tildels var isfyldte. Ændernes Tal steg til henved 250; i den sidste Tid laa der ikke mange nede, hvor det varme Vand strømmer ud, men de holdt sig samlede i en stor Flok midt ude paa Søen; om Natten søgte flere hen til de to Svanereeder. Da Sundet begyndte at blive isfrit, sank Ændernes Tal hurtigt i Løbet af en halv Snes Dage, og ved de fire sidste Tællinger var der 150, 100, 25 og 4, det sidste Tal 11 Marts, hvorefter ingen flere saas.«

Iagttageren meddeler endvidere, at Graaænderne holdt sig i Søen lige saa længe som Troldænderne, og at der først i Marts kom en Blishøne (*Fulica atra*), der syntes at indgyde Troldænderne stor Skræk. Det blev fortalt fra flere Sider, at der skulde have været Sortænder i Søen, ligesom ogsaa Taffelænder skulde være iagttaget, men han saa dem ikke selv. I Ørstedsparken var der i den sidste Tid en Del Troldænder, men ikke i nær saa stort Tal som i Sortedamssøen.

Om Forholdene i Aarhus Havn paa samme Tid beretter R. Jul Olsen følgende: »8 Februar, Kl. 5 Em., + 1°. I Aarhus søndre Havn, hvor Isen er brudt, saa at der findes store isfri Omraader, ligger en Mængde Dykænder, flest Bjergænder (*Fuligula marila*), men omtrent lige saa mange Troldænder, desuden 2 Taffelænder (*Fuligula ferina*), gamle Hanner, 2 Hvinænder (*Clangula glaucion*) en yngre Han og en Hun. De fleste opholder sig omkring to store Fortøjningsbøjer, ved hvilke de stadig dykker; rimeligvis sidder der Muslinger paa disse. Tæt ved et af Bolværkerne ligger en lille Flok for sig bestaaende af 1 Troldand, gammel Han, 2 Hunner og 3 Hvinænder, Hunner; de dykker tæt inde ved Bolværket, hvorpaa der sandsynligvis ogsaa sidder Muslinger.

Fuglene er meget tillidsfulde og flytter sig kun lidt for Dampbaadene. En Toppet Skallesluger (*Mergus serrator*) kommer svømmende fra Havnemundingen ind i søndre Havnebassin. Mange Hættemaager (*Larus ridibundus*) saavel unge som gamle stod paa Isen, ligeledes en Del Stormmaager (*Larus canus*).

23 Februar. Vejret mildt, Taage. Ænderne har stadig opholdt sig i Havnen. Idag talte jeg 80, hvoraf den overvejende Del var Troldænder, de øvrige Bjergænder.

26 Februar. Frost med Temperatur ved 0 eller ganske lidt derunder. 29 Bjergænder, udfarvede Hanner og 10 Hunner, ellers ingen Fugle. 1 Hvinand, ung Han og 1 Taffeland, udfarvet Han. Fuglene stadig meget tillidsfulde.

28 Februar. Vejret mildt, Solskin. I søndre Havnebassin 2 Taffelænder, udfarvede Hanner samt 1 Hun; ud for den søndre Mole i det endnu ufuldførte nye søndre Havnebassin 6 udfarvede Hanner og 8 Hunner eller unge Fugle af Bjergand. — Havnen saa godt som isfri. — Senere har jeg ikke set Ænderne i Havnen.«

Endelig har jeg selv en ganske tilsvarende Iagttagelse fra Nyborg Havn 14 Februar 1912, altsaa under den samme Isperiode; den lyder efter min Dagbog saaledes: »I Havnerenden, der var fuld af løs Is, fandtes Hættemaagerne i Hundredevis, flest gamle, nogle unge; enkelte var lige begyndt at faa noget af den sorte Hætte; nogle enkelte Stormmaager (*Larus canus*), gamle og unge, 2 gamle Sølvmaager (*Larus argentatus*) i Vinterdragt. En Blishøne gik blandt de andre Fugle paa Isen eller svømmede i Vaagerne. Lige ved Færgelejet og inde i Havnen laa Troldænder i Flokkevis; en enkelt Flok talte 35, hvoraf omtrent Halvdelen var gamle Hanner. Blandt Troldænderne fandtes 2 Bjergænder. Ænderne var fuldstændig tamme, laa lige ved Færgelejet i faa Meters Afstand, ganske uanfægtede af Mennesker, der kom i Nærheden, eller Skibe, der sejlede. (O. Helms).

Lehns greve A. Danne skjold Sam sø meddeler, at Troldanden iaar har ynglet ved Gisselfeld. Formodning herom har længe været næret, men først iaar lykkedes det at faa Spørgsmaalet klaret. En Hun med 11 Ællinger saas 23 Juni og en anden med 7, 1 Juli 1914.

HVIDØJET AND (*Fuligula nyroca*). E. Lehn Schiøler fik fra Overjæger E. Lave, Wedellsborg (Fyn), en Han af denne Art skudt paa en Andejagt paa nævnte Gods 16 Juli 1909. Den var i Fældning fra Pragtdragt til Sommerdragt; Svingfjerene mangler, den »roer«. Vægt 519 g.

HAVLIT (*Pagonetta glacialis*). G. Scholten skød i Begyndelsen af August 1913 en afslaaet Han og Hun i Agnø Fjord (Sydvestsjælland).

EDERFUGL (*Somateria mollissima*). 26 December 1912 blev der ved Faaborg skudt en Ederfugl, Hun, der manglede Tær og Svømmehud paa den ene Fod. Begge Fødderne blev mig sendt af C. S. Larsen; den venstre Fod var fuldstændig normal,

hvorimod Tærne paa højre Fod paa nær Antydning af Bagtaa manglede; det saa ud, som om der var gjort en Amputation omtrent 1 cm oppe paa Løbet. Der var dannet en fuldstændig huddækket Amputationsstump, saa Fuglen maa have levet og kunnet klare sig med den ene Fod, hvad dog er ganske ejendommeligt hos en Fugl der er henvist til at søge Føde ved Dykning.

En Novemberaften i 1910 henad Kl. 12, under ganske rolige Vejrforhold, sad en Ederfugl, gammel Han, i Vindueskarmen i et oplyst Kælderværelse i min Bolig her paa Sanatoriet. Den var tilsyneladende fuldstændig uskadt; den lod sig tage med Hænderne uden Modstand og uden Forsøg paa at flygte. Jeg satte den i Hønsegaarden og fodrede den med Muslinger, som den begærligt spiste, men efter nogle Dages Forløb døde den. (O. Helms).

»Igaar, den 20 Juni, forbavsedes jeg ved at se en Ederfugl ganske rolig svømme om i Dammen her i Haven (Nørager, Sjælland). For nogle Aar tilbage saa jeg en, der havde sat sig til Ro paa et Gjærde paa aaben Mark (først i August). Begge har tilsyneladende været unge Fugle.« (Otto Moltke).

S. M. Saxtorph fandt i en Vildthandel i København 2 December 1911 en omtrent udfarvet Hanederfugl vistnok i tredje Aar, med en sort V-formet Tegning paa Struben; det sorte V var ganske tydeligt og begge Grenene ret skarpe, bestaaende af matgraa Fjer. — A. Thaaning købte en ganske lignende Han til E. Lehn Schiøler hos en Vildthandler paa Frederiksberg; Fuglen var skudt 28 November 1913 ved Hundested; efter Skelletet at dømme var det en Fugl i tredje Aar. Disse to Fugle har intet at gøre med den udprægede Sort-V-Ederfugl (*Somateria mollissima v. nigrum*) fra Nordamerika. Det sorte V er et Tilbageslagsfænomen, som optræder hos danske, svenske, norske, islandske og Dressers Ederfugle, kort sagt hos alle Former af *Somateria mollissima*. (E. Lehn Schiøler).

LILLE SKALLESLUGER (*Mergus albellus*). S. M. Saxtorph saa 27 November 1913 i Farum Sø tre Eksemplarer, der laa et lille Stykke borte fra en Flok Troldænder og en halv Snes Toppet Skallesluger.

STOR SKALLESLUGER (*Mergus merganser*). »Yngler antagelig en Gang imellem i Nærheden af Guldborgsund. En Flok paa henved 10 blev saaledes truffet 5 September 1897 paa Bred-

ningen S. for Nykøbing F., 3 af dem blev skudte. 10 August 1904 traf jeg i Majbølle Bugt et Kuld paa 6 fuldstændig flyvedygtige Ænder, hvoraf 2 nedlagdes. Endvidere iagttog en af mine Brødre 16 Juli 1912 en større Flok unge Ænder, hvoraf nogle nedlagdes, ved Vigsø (Guldborgland),« (Carl Chr. Olsen).

TOPPET SKALLESLUGER (*Mergus serrator*). I Bugten ud for min Bolig paa Sanatoriet ved Nakkebøllefjord laa midt i November 1912 stadig en Flok Toppet Skallesluger, mest Hanner og yngre Hanner kun med en enkelt gammel Han imellem; sammen med dem, saa at de tilsyneladende udgjorde en Flok, laa stadig nogle Hættemaager. Fuglene laa tilsyneladende meget fredeligt sammen, men Freden var dog ikke saa stor, som det saa ud til. Skalleslugerne fiskede ivrigt smaa sprællende Fisk, vistnok Hundestejler, som de fangede under Vandet, kom op med i Næbbet og hurtigt slugte, ivrigt forfulgte af Maagerne. Maagerne lister sig svømmende bagpaa Skalleslugerne eller flyver ned i Hovedet paa dem; er Skalleslugeren under Vandet, holder Maagen sig ofte svævende over det Sted, hvor den kan se Skalleslugeren komme op, og styrter sig da ned over den. Skalleslugeren basker, naar den forfølges, henad Vandfladen, og dykker tilsidst under, naar den ikke mener paa anden Maade at kunne befri sig fra Forfølgeren; under Vandet kan Skalleslugeren øjensynlig ikke sluge sit Bytte. Iøvrigt synes hele denne Jagt at være ganske brødløs for Maagerne; i hvert Tilfælde har jeg aldrig set en Maage faa en Fisk fra en af Skalleslugerne ikke en Gang være nær derved. (O. Helms).

GRAAGAAS (*Anser cinereus*). Yngler hvert Aar i Bagsværd Sø. (G. Scholten.) Samme Meddeler traf den afslaaet 20 Juli 1913 ved Agnø (mellem Vordingborg og Gaunø), og saa 8 Dage senere inde i Fjorden en hel Flok. — Midt i Juli 1913 saas en ret stor Flok paa Egholm i Storebælt, hvor de hvert Aar paa denne Tid skal træffes talrigt. Utvivlsomt kommer de fra Sjællands Kyst, hvor de bl. a. ved Borreby (ved Skelskør Fjord) og i Holsteinborg Nor yngler ret talrigt. Paa Sydfyn yngler Graagaasen i ret stort Tal i flere Søer saaledes Arreskov Sø (ved Korinth) og Hvidkildesøerne (ved Svendborg). (O. Helms.)

BRAMGAAS (*Anser leucopsis*). »Den 30 Oktober 1913 skød Trafikassistent Henriksen, Skjelby, en Bramgaas her i Bøtø Nor ud af en Flok paa 15—16 Stykker, som da de blev for-

styrrede i deres Ophold her paa Marken, trak hen over ham, som befandt sig i en Pram ude paa Noret. Flokken har ikke været set her siden.

Ifølge Kjærbølling har Bramgaasen tidligere været saa almindelig her paa Falsters Sydspids, at den endog ødelagde Græsgangene. — Gamle Folks Fortællinger her paa Stedet, om at det i sin Tid, da Bønderne ikke havde Jagtretten paa deres Marker, var nødvendigt i Saatiden at jage »Skraakkerne« bort fra de nysaaede Marker, da de ellers opsamlede Saakornet, refererer sig uden Tvivl ogsaa til Bramgaasen, det anførte Navn dannet efter Lyden af dens Stemme.

Mærkeligt nok, at medens Graagæs og Sædgæs fremdeles hvert Aar indfinder sig her, og en enkelt Gang nogle Blisgæs er skudte her, saa har jeg i de 35 Aar, jeg har været Jagtbetjent her, kun en Gang tidligere set en eneste Bramgaas, som opholdt sig imellem en Flok Sædgæs.« (N. Andersen).

URFUGL (*Tetrao tetrix*). »Naar man blader igennem Aar-gangene af »D. O. F.«'s Tidsskrift, vil man omtrent i hvert Hæfte finde de sørgelige Meddelelser om snart den ene snart den anden Fuglearts rivende Tilbagegang eller undertiden totale Forsvinden fra vor Fauna. Nogle enkelte af vore Fuglearter viser dog, begrundet paa forskellige Forhold, en modsat Tendens, saaledes kan nævnes Urfuglen, som synes at udvide sit Omraade, og som i alt Fald paa denne Egn (Bølling Sø, Jylland) trods haard Forfølgelse tager til i Tal. Da jeg for 13 Aar siden kom her til Egnen, var den sjælden; en Mil Vest herfor i Stendalsgaard Skovdistrikt og i de store Plantager 1½ Mil Syd herfor fandtes adskillige, desuden enkelte Kuld spredt omkring i de større Hedestrækninger og navnlig i de store Hedemoser, fordi disse ofte er ret vanskelig tilgængelige for Mennesker; maaske ogsaa fordi der er nok saa megen Føde at finde samt Vand. Her paa Ejendommen saa jeg den ikke i mange Aar.

Nu er Forholdet et andet; ikke at den er almindelig, thi hvad der er jagtbart kan overhovedet ikke være almindeligt paa en Egn, hvor der er omtrent lige saa mange Jægere som Stykker Vildt, men mange Steder, hvor der den Gang rugede et Kuld paa en større Hedestrækning, ruger der nu to.

I denne Ejendoms umiddelbare Nærhed rugede i Fjor to Kuld, og det er et ret dagligdags Syn at se Urfugle her nu. De

bliver efterstræbt haardt nok; tiltrods for alle Fredningsbestemmelser skyder Landbefolkningen dem lige til Jul, naar Harejagten ophører, og de skyder Høner saavel som Haner uden Blusel. Naturligvis hjælper Fredningsbestemmelserne alligevel, idet kun Hannen maa forhandles den korte Tid, og hvad der ikke kan omsættes i klingende Mønt, taber jo for mange sin Tiltrækningskraft.

At Urfuglen dog kan holde sig ligger i de gode Fredningsforhold, der findes paa de store Plantagearealer, hvorfra Overskudet breder sig ud over det dyrkede Land, og saa Fuglenes uhyre Forsigtighed. Det er kun sjældent, en Jæger kommer den udvoksne Fugl paa Skud; og naar den letter, flyver den ofte saa langt, at videre Forfølgelse er haabløs. For et Par Aar siden gik jeg en Efteraarsdag selvanden paa Jagt i Them Sogn og saa en Flok Urfugle paa omtrent 70 lette og flyve ind over St. Hjal-lund Plantager; de lettede for os paa en Afstand, som vi anslog til at være 800 m; om vi ogsaa havde haft Lov til at jage dem, havde deres Skyhed dog betaget os enhver Lyst til videre Forfølgelse.« (R. Christiani).

VAGTEL (*Coturnix communis*). Ynglede paa Christianshøjs Marker (Sydsjælland) i Somrene 1905—6. Andet Aar var der 2 Kuld; er ikke senere iagttaget der. (A. Valentiner).

LILLE LAPPEDYKKER (*Tachybaptus minor*). »Den 12 Juni 1913 gik jeg en Tur ud i Nørrestrand, et temmelig stort Vand, der staar i Forbindelse med Horsens Fjord. Det er nærmest Brakvand, da der løber en større Aa ud deri, og hele Vandet er omgivet af Bevoksninger med Rør og andre Planter. Jeg gik for at finde en Rørsangerrede, da jeg pludselig mellem Sivene stødte paa en Sammenhobning af Plantedele; først trode jeg, det var en gammel Blishønerede, og vilde gaa videre, men idet jeg helt uvilkaarlig med min Stok kradsede op i den, kom der Æg til Syne. Reden var den lille Lappedykkers, og den havde dækket sine 5 Æg, som var ganske varme, da den hørte, jeg kom. Dækningen bestod af Planter, som var hentet op fra Bunden, og den har sandsynligvis haft en Bunke liggende paa Redens Kant til dette Brug. Redens Diameter var foroven 20 cm, forneden 42 cm, og den stod paa 80 cm Vand, omgivet af mere end mandshøje Siv, af hvis Blade samt af Planter fra Bunden, den havde bygget.« (Th. Jørgensen).

HORNET LAPPEDYKKER (*Podiceps auritus*). Ung Hun skudt i Køgebugt 5 Oktober 1913 (A. L. V. Manniche). — Skudt paa Guldborgsund 1 Januar 1903, 21 Oktober 1906, i December s. A. og i Efteraaret 1908. Det har udelukkende været unge Fugle. (Carl Chr. Olsen).

POLARLOM (*Colymbus arcticus*). »Skudt ved Nykøbing F. 1 Januar 1898 (i Overgangsdragt) og 9 Januar s. A. (en ung Fugl); November s. A. paa Bredningen (S. for Nykøbing) af en Flok paa 3; sammesteds skudt 25 November 1899 (i Sommerdragt). Ved Guldborg skudt i December 1901 og i November 1904 og ved Nykøbing F. i December s. A. En Fugl i ren Sommerdragt blev i April 1906 skudt udfør Sydøstlolland; skudt ved Guldborg i December 1909. En gammel Fugl i Vinterdragt skudt ved Nykøbing i December 1910 og et Eksempplar i næsten ren Sommerdragt ved Falster i December 1912. Konservator O. Nielsen, Nykøbing, har i 1913 haft et Eksempplar i ren Sommerdragt til Udstopning fra Sydøstlolland.« (Carl Chr. Olsen). — Ung Hun blev skudt 7 Februar 1912 paa Rosendal Marker ved Fakse ca. 4 km fra Stranden; det ene Ben stærkt beskadiget og deforme. (A. Valentiner).

STOR STORMSVALE (*Procellaria leucorrohoa*). Konservator O. Nielsen, Nykøbing F., modtog 2 December 1911 et Eksempplar til Udstopning fra Gedser. (Carl Chr. Olsen).

SKRAAPE (*Puffinus anglorum*). Ung Hun skudt ved Febersted Strand 3 September 1910. Findes i Valentiners Samling. (A. Valentiner). — Gammel Hun fanget om Bord paa et Skib i Kattegat 18 September 1912. (A. L. V. Manniche).

RØRHØNE (*Gallinula chloropus*). »I Vinteren 1911—12 saas to Rørhøns i Østre Anlæg i Kjøbenhavn. De observeredes første Gang i Begyndelsen af December og forsvandt i Begyndelsen af April (den sidste set 12 April). Indtil Nytaar var Vejret mildt, og de saas da snart vadende mellem Rørene, snart svømmende udenfor disse paa det aabne Vand. — Lidt ind i Januar begyndte Frostene, og snart var Vandet dækket af tyk Is og denne igjen af et højt Lag Sne. Det var da vanskeligt for Rørhønsene at finde Føde, saa meget mere som der ved Midten af Maaneden fandt Rørskær Sted, og da Kulden i Begyndelsen af Februar blev meget betydelig (\div 15—16°), led de utvivlsomt en Del og fandt næppe tilstrækkelig Føde ved det meget lille Vandløb, der

endnu var aabent; og da ogsaa dette frøs til, blev de fodret med Brød af de Spadserende og opholdt sig saa timevis siddende sammenkrøbne i Buskene, ligesom de tilbragte Natten i Træerne, især de store Tjørnebuske, ofte i 3—4 m Højde, hvortil de fløj op nede fra Isen. Da Isen i Slutningen af Februar var borte, overnattede de paa smaa vandomflydte Tuer, eller, da disse ved indtrædende Højvande forsvandt, paa et i Vandet liggende Brædt eller en flydende Bunke tørre Rør.« (A. Fløystrup).

Adskillige overvintrede ved Randers 1912—13. I Frostdagene i Januar og Februar var den ret talrig ved Oust Mølle ved Randers, hvor den søgte Føde ved det aabne Vand ved Boringerne til Randers Vandværk. (M. Klinge).

»Den ynglede i 1911 i næsten hver eneste Mergelgrav og Mosehul her paa Fakseegnen. Nu i Foraaret (1913) fandtes en Rede bygget mellem Pilegrene ca. 30 cm over Vandet. Dette forklares saaledes: Da Reden blev bygget, laa den i Vandskorpen, men i Løbet af 14 Dage sank Vandet stærkt, og Reden blev efterhaanden helt fri af dette, men Fuglen fortsatte Rugningen og fik Unger.« (A. Valentiner).

I hvor stor Mængde den kan overvintre ses af det Tal, hvori L. Jespersen fandt den tilført Odense Torv i Januar og Februar 1912; 6 Januar var der 1, 20 Januar 13 og 10 Februar 6. De tillidsfulde Fugle har selvfølgelig under den da herskende Frostperiode samlet sig ved aabne Bækløb og Kildevæld, hvor de er bleven et let Bytte.

»13 August 1913 saa min Pige i Gaarden (der er beliggende midt i Kolding) en ung Grønbenet Rørhøne. Da hun nærmede sig, fløj den op paa Brædtet udenfor Dueslaget; men da Duerne huggede efter den, kom den igjen ned i Gaarden og flygtede ind i Vadskehuset, hvor hun fangede den og derefter bragte mig den. Den saa frisk og sund ud. Da den laa i min Haand, gjorde den intet Forsøg paa at slippe fri men lukkede halvvejs Øjnene og lod Hovedet synke, saa at jeg tænkte »om et Øjeblik dør den«. Jeg gik med den ned til Slotssøen (hvor Arten yngler) og gyngede den op og ned i den aabne Haand for at faa den til at flyve. Da dette Forsøg slog Fejl, lagde jeg den ned paa Jorden, lige ved Vandet. Den laa et Øjeblik ubevægelig; men ganske pludselig rettede den sig op og fløj lavt over Søen og kastede sig paa Vandet ved Sivene paa den modsatte Bred.

Vinden var N. V. 2, og det havde regnet om Natten.« (A. Ha-gerup).

TRAPPE (*Otis tarda*). A. Valentiner saa en paa sin Mark (Margrethenlund ved Fakse) 24 Juli 1913. Han blev den først var, imedens den gik i ca. 200 m Afstand, hvorefter den flyvende passerede ham i ca. 80 m Afstand. »Med rolige Vingeslag i elegant Flugt fløj den forbi i straalende Solskin, saa jeg tydelig kunde se alle Farverne. Halsen var fuldt udstrakt og saa ret tynd ud, ligesom Hovedet ogsaa var lille. Vingerne var meget brede, Vingeslagene rolige og regelmæssige. Fuglen mindede i Flugten meget om en Tjurhøne, kun at Vingeslagene maaske var noget langsommere.« — Senere paa Aaret, 28 August, blev en Trappe skudt ved Bøtø (Falster) af Jæger Petersen, Ourupgaard og Plantør N. Andersen, Bøtøgaard. Den færdedes mellem en Flok Hejrer (N. Andersen).¹

TRANE (*Grus cinerea*). Adskillige Steder i Landet er det hyppigt nok at se Traner trækkende over, sjældnere ser man Fuglene slaa sig til Ro her for en kortere Tid. G. Scholten meddeler, at Distriktsjæger Mühlendorff, Vallø, i Tiden fra 15—16 April til midt i Maj 1912 har set ca. 50 Traner trækkende nordpaa over Skovene, kredsende og trompetende. De kom i Flokke paa 5—6 Stkr. Hvert Aar paa samme Tid har Distriktsjægeren set Traner paa Træk en Gang en Flok paa 30, gennemsnitlig hvert Aar ca. 100. — A. Valentiner har i sin Samling en ung Hun skudt 15 September 1911 paa Rosendal (ved Fakse) af Skytte Hansen. — A. Estrup saa en Dag i første Halvdel af Juni 1912 en Flok paa 6, der i ca. 30 m Afstand stod paa en Mark ved Skaføgaard (mellem Randers og Grenaa). — C. Weismann saa den i 90'erne hyppigt paa Lolland, for et Par Aar siden i September ved Skørping.

5 September 1913 gik jeg en Tur i Inddæmningen ved Nakkebøllefjord og saa her en stor Flok Viber paa flere Hundrede flyvende og sammen med dem nogle store Fugle. I Kikkerten erkendte jeg hurtig, at de 4 af dem var Hejrer, men den femte kendte jeg ikke straks, blev imidlertid hurtig klar over, at det var en Trane. Tranen fløj først noget sammen med Viberne, sluttede

¹ Meddelelsen har været offentliggjort i »Dansk Jagttidende«, September 1913. Det anføres her fejlagtigt, at det var mellem en Flok Gæs, Fuglen opholdt sig.

sig derefter til Hejrerne, hvorpaa de satte sig sammen paa en Eng, saa jeg havde god Lejlighed til at iagttage dem. Hejrerne sad ubevægelige i deres mærkelige Stillinger med Halsen krummet og Næbbet næsten lige i Vejret, medens Tranen spadserede omkring i lidt Afstand fra dem. Fjerbusken paa Halen var tydelig at se. I omtrent et Kvarter iagttog jeg den; saa kom en Mand gaaende, og herved opskræmmedes baade Hejrer og Trane; de fløj op sammen, kredsede stadig højere og højere over Mosen og fløj derpaa imod Nord. Det var morsomt at se Forskellen paa Tranen og Hejrerne i Flugten; medens de gik sammen paa Jorden, var det navnlig Forskellen i Størrelse, der paa Afstand var paafaldende, men Flugtbilledet var saa vidt forskelligt, at ikke den mest uøvede kunde tage fejl. Hvad Størrelsen angaar, er jo allerede Tranen en Kæmpe imod Hejrerne, og den lange lige fremstrakte Hals gav et helt andet Flugtbillede end Hejrerens i Flugten saa ejendommelig knækkede Hals. Ogsaa Vingerens Udseende var i Flugten helt forskellig; Hejrerens Vinger er under Flugten stærkt hvælvede og ikke helt udspilede, medens Tranens Vinger derimod var strakt helt ud, saaledes at der var en tydelig Afstand imellem de enkelte Haandsvingfjer. (O. Helms).

»I Slutningen af April 1908 (d. 21de?) gik et stort Trane-træk henover Jonstrup (Nordsjælland). Den første Flok, jeg saa, var paa ca. 75. Da jeg blev gjort opmærksom paa Fuglene, kredsede de i ringe Højde (70—150 m) rundt mellem hverandre over en lille Mose tæt ved Seminariet og lod stadig deres trompetlignende Skrig høre. Da de havde fløjet rundt saaledes en Stund, ordnede de sig i en buet Linje og fløj bort mod N. V. De var næppe forsvundne, før en endnu større Flok paa over 100 Individuer fløj over i samme Retning som de første. Bag-efter kom der igjen en mindre Flok paa 6—7 Stykker.« (C. A. Rasmussen). — E. Lehn Schiøler saa 21 April 1912 en Flok flyvende i nordlig Retning over Gundsømagle Holme (Nordsjælland); to saas senere gaaende i Engene; ogsaa disse fløj bort mod Nord.

VIBE (*Vanellus cristatus*). »En hvid, næsten renhvid, Vibe har nu i 3 Aar ynglet paa samme Mark her i Ø. Assels (Mors) med ikke over 100 m mellem de forskellige Redepladser. I Aar havde den kun 3 Æg; Hannen er af alm. Farve. En Dag i Foraaret stod Ejerens lille Søn paa 12 Aar i Gaarden og saa da, at en Lækat listede sig hen til Viben, der laa og rugede. Baade

Vibe og Lækat kunde let ses paa Pløjejorden; Drengen tog sin Hund med derop, og Hunden bed Lækatten ihjel, men da havde den taget det ene Æg fra Vibben. Af de to tiloversblevne Æg blev der to Unger men af sædvanlig Farve.« (Tauborg).

HJEJLE (*Charadrius pluvialis*). »I Oktober Maaned 1912 blev der i Nærheden af Skjoldborg i Thy skudt en Hjejle med 3 Ben, idet den foruden de normale havde endnu et, som saa ud, som det udgik fra Halehvirvlerne. Det tredje Ben, som var temmelig udviklet, hang og dinglede og generede øjensynlig Fuglen meget, bl. a. var Underhaledekfjerene ganske tilsølede af Fuglens Ekskrementer. Fuglen, der var en gammel Hun, saa dog ikke ud til nogensinde at have ynglet.« (M. Evald Hansen).

LILLE PRÆSTEKRAVE (*Ægialitis minor*). »Ved Udløbet af Kolding Aa yngede i 1913 et Par; jeg gjorde ved Reden følgende Iagttagelser:

28 Juni Morgen, nylig udskrabt Redeskaal	
29 Juni Fm. Kl. 11.....	1 Æg
1 Juli Fm. Kl. 8, ³⁰	2 Æg
2 » » »	3 Æg
3 » » » »	3 Æg,
» » Em. » 6	4 Æg
21 » » » »	endnu 4 Æg
23 » » » »	kun 3 Æg
25 » » » »	3 Æg,
» » Em. » 6	2 Æg og 1 Unge
26 » » » »	1 Æg og 1 Unge,
	Ægget ikke ret varmt
28 » Reden tom.	

Jeg kom i den følgende Tid næsten daglig ved Reden, og de gamle teede sig meget ængstelige, men jeg saa ingen af Ungerne før 15 August, da de næsten var fuldvoksne.

Et andet Par, der samtidig yngede N. for Kolding Havn, var lidt tidligere paa Færde. Den 24 Juli saa jeg der en gammel Fugl og 3 omtrent 5 Dage gamle Unger; de løb alle rask omkring og samledes efterhaanden hos Moderen (?) og krøb ind under denne ganske som Kyllinger under en Høne. De sad der helt dækkede, indtil jeg kom dem omtrent 50 Skridt nær. Saa løb Moderen tavs bort i en Retning, og Ungerne krøb i Skjul

forskellige Steder. Skøndt jeg ledte i flere Minuter, og Plantevæksten var sparsom, fandt jeg ingen af dem; saa godt havde de forstaaet at skjule sig.« (A. Hagerup).

KOBBERSNÆPPE (*Limosa lapponica*). »Viser sig meget faatallig og uregelmæssig i Eggen ved Nykøbing F. Selv har jeg kun set den et Par Gange; saaledes i September 1908 en Flok paa 8. Den er skudt ved Guldborgsund 4 September 1898 (i Sommerdragt), 13 August 1899 en Fugl i Overgangsdragt, i samme Maaned en Fugl i Sommerdragt ved Hjelm, i 1904 en ung Fugl, i August 1906 2 i ren Sommerdragt paa Bøtø, i September 1908 en ved Nykøbing. To Fugle, hvoraf den ene var i Sommerdragt den anden i Overgangsdragt, blev skudt samtidig i Nærheden af Guldborg i August 1913.« (Carl Chr. Olsen).

STORSPOVE (*Numenius arquatus*). »Da det antagelig er mange ubekendt, at en Del Spover allerede i Juni Maaned trækker mod Syd, skal jeg anføre, at jeg iagttog et ligefremt Træk af Storspover 22 Juni 1912, da jeg paa et Feriebesøg i Næstved cyklede til Karrebæksminde og derfra gik en Tur omkring paa Enø. Vejret var frisk sydvestlig Kuling med opklarende Graavejr, som op paa Dagen gik over til Solskin. Ved Middagstid blev jeg opmærksom paa Spovefløjt og saa da en Flok paa 8—9 Stykker, som i den sædvanlige støtte Rejsefart fortsatte mod Sydvest ud over Smaalands havet. Det undrede mig noget, men større blev min Forbavselse, da jeg kort efter fik Øje paa en Flok paa 20 og noget efter atter saa en Flok paa 20 og en paa 4. Trækket foregik livligt ved 2-Tiden; ved 4—5 Tiden kom Fuglene med længere Mellemrum, ligesom ingen større Flokke saas. Der noteredes Flokke med følgende Antal: 8—9, 20, 20, 4, ?, 11, 1, 2, 3, 2, 6, 1, 2, 2, 5. I 1907 saa jeg allerede 14 Juni ved Nykøbing F. 4 Storspover trækkende mod S. V.« (Carl Chr. Olsen).

KLIRER (*Totanus*). Klirerne hører vel til de almindelige Fugle paa Trækket, men at se alle de her i Landet forekommende Arter samtidig, endda paa et meget lille Omraade er næppe almindeligt. 17 August 1912 var jeg sammen med R. Jul. Olsen en Tur omkring i Nærheden af Nakkebøllefjord. Bl. a. afsøgte vi et Mosedrag paa ca. 5 ha, udgørende en Del af en større sumpet Engstrækning, der gaar ud til Stranden. Mosen bestaar mest af Strandeng, i hvilken findes talrige vandfyldte,

hist og her rørbevoksede, Huller. Der saas i Løbet af en halv Times Tid foruden adskillige andre Svømme- og Vadefugle følgende Klirer: Enkelte Rødben (*Totanus calidris*), en Sortklire (*Totanus fuscus*) gik inde i Mosen; vi iagttog den længe, medens den vadede i et lille Vandhul; da den skrigende fløj op, efterlignede jeg ved Fløjten dens Skrig; maaske hidløkket heraf kom en anden Sortklire ude fra Stranden og satte sig i Strandkanten. Nogle Hvidklirer (*Totanus glottis*) saas i Mosen, ligeledes nogle Mudderklirer (*Actitis hypoleucis*); af Svaleklirer (*Totanus ochropus*) fløj en eller to op let kendelige paa den hvide Bagryg, medens der af Tinksmedklirer (*Totanus glareola*) var 7—8, der holdt sig sammen i Selskaber paa 2 eller 3, og opskræmmede vedblev at kredse om Mosen (O. Helms). — »Sortklire var i Efteraaret 1912 ret talrig ved Ringkøbing Fjord. 20 August saa jeg mindst en halv Snes Stykker der og skød en ung Han og en ung Hun, der samtidig kom flyvende forbi.« (R. Jul. Olsen). — Carl Chr. Olsen saa 18 August 1912 en Flok Sortklirer, som løb omkring paa Strandbredden udfor Hjelm. — Mudderkliren ynglede atter iaar (1913) i Rold Skov, havde 5 Æg. (C. Weismann).

KLYDE (*Recurvirostra avocetta*). I Slutningen af Maj 1913 var der paa Enø (Sydvestsjælland) kun 12 Par Klyder, der alle havde spraaede Æg eller lige udfaldne Unger (V. Weibüll). — G. Scholten traf midt i Juli 1913 ofte paa Agnø (mellem Vordingborg og Gaunø) i Strandkanten en Flok Klyder, der antagelig i 3 Kuld er udruget ved Gaunø Fjord.

ISLANDSK RYLE (*Tringa canutus*). »Iagttages nu og da paa Høsttrækket saavel i Sommer- som i Vinterdragt. Om Foraaet har jeg kun en Gang bemærket den, idet jeg 3 Juni 1899 ved Solnedgang saa en Sværm paa ca. 150, som under en manglestrubet Pibekonzert gentagne Gange fløj frem og tilbage over Sundet tæt ved Nykøbing F., hvor de vakte megen Opmærksomhed hos Iagttagerne, indtil Fuglene forsvandt lavt over Marken i nordlig Retning.« (Carl Chr. Olsen).

KRUMNÆBBET RYLE (*Tringa subarquata*). Ustadigt forekommende ved Nykøbing F. En Dag i August 1887 saa jeg 3 Flokke, hvoraf en Fugl blev skudt. I Sommerdragt er den skudt paa Sundet i August 1889 og i Juli 1897. I Juli 1911 saa jeg ved Hasselø, S. for Nykøbing F., 5 i Sommerdragt, og 23 August

s. A. iagttog jeg paa en drivende Tangflage en Flok paa ca. 30, hvoraf nogle nedlagdes.« (Carl Chr. Olsen).

ODINSHANE (*Phalaropus hyperboreus*). To unge Hunner blev skudte paa Avedøre Holme (ved København) 3 August 1911 og 25 August 1912. (A. L. V. Manniche).

SNÆPPE (*Scolopax rusticola*). C. Weismann traf 6 Maj 1912 i Rold Skov en Snæppe med to næsten flyvefærdige Unger, der endnu havde Rester af Dunfjerene. — »En ca. 14 Dage gammel Unge blev ved et Uheld dræbt paa Svenstrup pr. Borup først i Maj 1913. Samtidig skal et Kuld Snæppeunger (4) af lignende Alder være set paa Bregentved. Hvis man regner Snæppens Rugetid til ca. 3 Uger, maa de paagældende Ynglepar have begyndt Æglægningen allerede i Slutningen af Marts — altsaa paa en Tid, hvor Skovsnæppen her i Landet just i særlig Grad er Genstand for Jagt.« (A. L. V. Manniche).

DVÆRGMAAGE (*Larus minutus*). H. Brink meddeler følgende om Iagttagelse af Dværgmaager i Engene ved Skernaaen: »I de 15 Aar, jeg har boet her, har jeg tidligere kun set 3 Dværgmaager herinde over Engene. 16 Maj 1912 saa jeg en stor Flok kredse rundt i Luften og fange Insekter; desuden var der en Del Moseterner og Hættemaager, de sidste stærkt blandede med Dværgmaagerne. De første Dværgmaager saa jeg Kl. 10^{1/2}; da jeg Kl. 12 gik hjem til Middag, var der lige mangel, Kl. 2 var der kun nogle faa tilbage. 18 Maj saa jeg igjen en Del, ikke saa mange som den 16de, men dog for mange til at tælle. 20 Maj hørte jeg dem men saa dem ikke; endvidere saas 22 Maj 9, 24 Maj 5, 4 Juni 8 og 5 Juni 3 Dværgmaager paa samme Sted ved Skernaa; 13 Juni saas mange, og det var de sidste. 1 Juni tog jeg til Klægbanken, hvor jeg havde Haab om at træffe den i Masse, men til min Skuffelse var der kun en lille Koloni paa 8—10 Par, ellers kun Hættemaager, en lille Koloni Splitternen (*Sterna cantiaea*) paa ca. 40 Par. Sandternen (*Sterna anglica*), ynglede ikke, kun enkelte saas.« — Ung Han skudt i Køgebugt 16 November 1913. (A. L. V. Manniche).

HÆTTEMAAGE (*Larus ridibundus*). Fra H. Brink er modtaget en Bolle, opgyldet af Hættemaage, bestaaende af Skaller og Avner af Korn, vistnok Rug. Meddeleeren skriver, at Bollen var helt smuk, da den var frisk, men saasart Solen skinnede lidt, faldt den fra hinanden. — At Krager ikke er velsete af

ynglende Maager er kendt nok; følgende Iagttagelse viser, at Maagerne ikke altid nøjes med at flyve efter og forfølge Kragerne: »Ved en Udflugt til Øen Lindholm ved Lollands Sydkyst forleden Sommer fik jeg Øje paa et Par Krager, som holdt sig skjult i Kronen af en stor Hvidtjørn. Jeg forsøgte at jage Kragerne bort ved at klappe i Hænderne, men de blev siddende. Først da jeg kastede Sten efter dem, maatte de afsted og fløj ud over Vandet, men i samme Øjeblik kom en Snes Hættemaager flyvende fra Øen, og under høje Skrig huggede de ned efter Hovederne paa Kragerne og tvang dem tilsidst ud i Vandet, hvor de to Æggerøvere ynkeligt omkom.« (J. D. Friderichsen).

I vore Tider, da der efter H. Chr. C. Mortensens System rundtom i Verden mærkes en Mængde Fugle med Ring om Foden, kan det ikke undre, at der jævnlig her i Landet træffes nogle, der er mærkede andetsteds; Hættemaagen er vel nok en af de Fugle, der er mærket i størst Tal, lettilgængelige som Ungerne oftest er. Til Tidsskriftet er indgaaet følgende Beretninger: H. P. Rasmussen fik en ung Fugl, som 29 September 1912 var skudt ved Valby (ved København); om højre Fod havde den en Ring, hvori var stemplet: Vogelwarte Rossitten Germania 98 48; ifølge Meddelelse fra Prof. Thienemann, Leder af Vogelwarte Rossitten, var den mærket der 9 Juli 1912 som ung, endnu ikke flyvedygtig Fugl. — Helge Svendsen beretter om en, som var fundet død ved Mariagerfjord i Januar 1914 og var mærket med Rossittens Ring Nr. 20253. Ogsaa den stammede fra Rossitten, var mærket der 18 Juli 1913. Endelig giver A. Hagerup følgende Meddelelse: »I Kolding Avis for 26 Januar 1914 stod der: »En Maage med en Ring om Benet. Rentier Degn af Kibæk fandt i Lørdags (24 Januar 1914) paa Kolding Fjord en skudt Maage med en Ring om Benet. Ringen havde følgende Inskription: Vogelwarte Rossitten Germania Nr. 5823.« Det lykkedes mig ikke at faa Fuglen eller Ringen at se; Degn havde givet den bort til Udstopning; men jeg sendte Underretning til Rossitten og fik Svar fra Vogelwarte Helgoland (der i Begyndelsen brugte Rossittens Ringe). Det var en Hættemaage, der blev mærket 25 Juni 1911 i Slesvig. Der tilføjes, at unge Hættemaager fra det samme Ynglested til samme Tid er bleven skudte i Sydfrankrig og Spanien.«

SILDEMAAGE (*Larus fuscus*). »31 Marts 1912 iagttog jeg 3 ved Aflandshage paa Amager«. (Kaj Hammer). — »To fulgte

Malmødamperen 5 November 1913 fra Middelgrunden mod Sverige. De var ikke saa tillidsfulde som Hættemaagerne men kom dog et Par Gange saa nær (ca. 15 m), at jeg tydeligt kunde se de citrongule Ben.« (Tage Lakjer).

GRAAMAAGE (*Larus glaucus*). Da jeg 27 Januar 1913 sejlede med Færgen fra Korsør til Nyborg, fulgte som sædvanlig talrige Maager efter Skibet. Straks da vi kom ud fra Korsør Havn, var der Stormmaager (*Larus canus*) i stort Tal, unge og gamle, en enkelt gammel Hættemaage (*Larus ridibundus*) i Vinterdragt, en gammel og ung Sølvmaage (*Larus argentatus*) og en ung Graamaage (*Larus glaucus*). Denne fulgte Færgen hele Vejen over Bæltet, forsvandt dog af og til en kortere Tid. Den slog ned efter Brød som Stormmaagerne og holdt sig som disse svævende ganske nær over Skibets Agterende, saa den undertiden var mig paa 5—10 m Afstand. Af og til lagde den sig alene i Kølvandet. — Senere kom foruden de nævnte Arter en gammel Svartbag (*Larus marinus*) til. Ved Indsejlingen til Nyborg forsvandt alle de ledsagende Maager, og istedet optraadte Hættemaager i stort Tal følgende Skibet (O. Helms).

KJOVE (*Lestris parasitica*). 21 September 1912 blev en leveret Konservator O. Nielsen, Nykøbing F. til Udstopning. (Carl Chr. Olsen).

SØKONGE (*Mergulus alle*). »En ung herboende Fisker fortalte iaftes, at et Par mærkelige Fugle hele Sommeren havde opholdt sig ved Hesterodde (Sydspidsen af Mors). Han var endogsaa tilbøjelig til at tro, at de havde ynglet der, skjøndt han ingen Rede havde kunnet finde; han havde første Gang set dem 10 Maj 1912. Han beskrev Fuglenes Udseende, og da jeg ikke kunde nøjes med hans Beskrivelse og førte ham ind til min Samling, for at han der kunde finde lignende Fugle, pegede han paa Søkongen og sagde: »Der staar den jo!« Da jeg stillede mig endnu mere tvivlende, sagde han, at den ene af Fuglene nu var død og den anden i de seneste Dage bleven borte; den døde havde han for nylig set ligge paa Stranden. Jeg bad om at faa den at se, hvor raadden den end var, hvis han kunde finde den. — Iaften kom han med den — det var ganske rigtig Søkongen.« (Tauborg).

HEJRE (*Ardea cinerea*). Paa Aalholm paa Lolland blev i Februar 1913 skudt 3 Hejrer paa samme Dag, der ved Under-

søgelse viste sig at have Kro og Spiserør helt fyldt med Mus og Rotter men ingen Fiskerester (S. M. Saxtorph). — I 1911 byggede 2 Par i en af Skovene under Høvængegaard (ved Nysted), i 1912 var der 4 Reder i 1913 seks. To Steder har Hejren Rede i samme Træ, de andre to Reder er i hver sit Træ. Fuglene fredes her. (J. D. Friderichsen).

RØRDRUM (*Botaurus stellaris*). Naturforholdene bevirker, at der efterhaanden kun er meget faa Steder her i Landet, hvor Rørdrummen kan yngle, og Menneskene udretter, hvad de formaar for at udrydde denne ejendommelige Fugl. En blev skudt i Fiilsø (Vestjylland) August 1911 (G. Scholten), en anden ved Ballerup s. A. (G. Scholten). — A. Valentiner beretter om en ung Han skudt ved Saltbæk Vig (Nordvestsjælland) 20 August 1913 og en anden, gammel Hun, skudt ved Thisted 26 August s. A. — A. Koefoed har modtaget en ung Hun skudt ved Ringkøbing 28 August 1913, og Klinge fik en, der var fundet død med Skudsaar mellem Uggelhøje og Voer (Randers Fjord) 10 August 1913.

STORK (*Ciconia alba*). »Paa Bispegaardens Tag i Viborg tæt opad Domkirken, findes en Storkerede; af en eller anden Grund, maaske fordi Ungerne som saa mange andre Storkepars her i Viborg regnede ihjel en kold Junidag (1913), fik dette Storkepar pludselig Lyst til midt paa Sommeren at grundlægge et nyt Hjem og valgte til Redeplads Skorstenen paa et nærliggende Hus. Denne Skorsten, der er af den portallignende overbyggede Type, har jeg ofte tidligere set dem bruge som Hvileplads. Den findes ca. 100 m fra mine Vinduer, og ofte har jeg glædet mig ved Synet af den smukke Fugl, naar den efter endt Dagværk tog Afsked med den synkende Sol, og rolig og harmonisk tegnede sig mod den lyse Aftenhimmel. De første Ris og Grene raslede ubarmhjertigt ned, medens Bygmesteren saa langeligt efter dem, men der blev nu hurtigt rakt den en hjælpende Haand i Form af en Ramme, der lagdes ovenpaa Skorstenen og sømmedes godt fast til den. Nu tog Arbejdet først Fart, og begge Fugle slæbte Redemateriale op, medens der knævredes og baskedes. Senere standsede Arbejdet noget, og jeg saa i Reglen kun en Fugl i Reden. Med min Kikkert for Øjnene har jeg ofte haft megen Fornøjelse af at se, hvorledes den i halve Timer rettede paa Grenene og stadig flyttede om paa nogle langstraaede Græstørv, der var lagt i Redens Bund. Arbejdet blev dog hyppigt

afbrudt af smaa Pauser, naar den interesseret kiggede ned paa Gaden for at betragte et Par Hunde, der sloges, eller dybsindigt fulgte en tudende og raslende Bil med Øjnene. Reden vil antagelig staa færdig, naar den Dag kommer, da Storkene begynder deres Rejse Syd paa, og selv om Storken ofte ses at udbedre og rette paa sin gamle Rede Sommeren igennem, maa det dog vel siges at være ret usædvanligt at se den paabegynde og fuldføre en ny Rede saa sent paa Aaret.« (A. mor Hansen). — 21 September 1913 kom i 400 m Højde Kl. 2 Em. en Stork flyvende fra N. N. O. over Kolding; lige over Byen gav den sig til at kredse. (A. Hagerup).

SORT STORK (*Ciconia nigra*). »Min gamle Ven den sorte Stork, som jeg hver Sommer i de sidste 7 Aar har haft den Glæde at besøge, har ogsaa holdt Flyttedag iaar 1913. I 4 Aar boede den nær ved Skovsøen (Randers), men sidste Vinter blæste Reden ned, og en ny var i Foraaret bygget noget længere borte fra Søen i en ret aaben Skovpart bestaaende af gamle Birke og Egetræer. Da jeg var ved Reden i 1912, anede jeg forøvrigt Katastrofen. Den sorte Stork nøjes nemlig ikke med at udbedre sin Rede, naar den om Foraaret slaar sig ned i sin gamle Skov. Den bygger hvert Aar et anseeligt Lag nye Grene og Kviste ovenpaa de gamle af Vinteren medtagne og anbringer nyt grønt Mos, før Æggene lægges. Derved opnaar Reden med Aarene en saa skæbnesvanger Højde, at den til Slut vælter ned en skøn Dag, naar Efteraarstormen blæser sin Retræte igennem Skoven. Første Gang, jeg saa Reden, laa den ikke langt fra Skovens Skovridergaard i en prægtig gammel Bøg ca. 10 m oppe og $1\frac{1}{4}$ m ude paa en af de nederste Grene. Her blæste den ned i 1908. Derfra flyttedes den til Skovsøen, hvor den anbragtes i en yngre Eg ca. 12 m oppe og mærkeligt nok tæt ind til Stammen. Her laa den paa en kraftig Gren, der næsten helt nede ved Træet udsendte en tyk Sidegren. Reden var aldeles rund som et Møllehjul, og havde i Sommeren 1912 naaet en Højde af 30 ctm. Til Trods for den Støtte, den har haft af selve Træstammen, har den ikke kunnet staa Vinteren igennem men var falden ned. Den nye Rede laa i en ca. 70 Aar gammel Eg, kun 8 m oppe, og mindst 2 m ude fra Stammen, lige over den spidse Vinkel, hvor en gaffeldelt Grens Ben stødte sammen. Det er næsten uforstaaeligt, at Storken havde kunnet anbringe det grove Redemateriale paa et saa indskrænket Underlag, og meget var

der ogsaa faldet ned for den, før Reden havde opnaaet den tilstrækkelige Stabilitet. Mellem de tabte Grene og Kviste laa iaar Resterne af et Æg. Det er første Gang, jeg har set et Æg kastet ud af Reden, og jeg er af den Formening, at Storkene har tabt det. De sidste 4 Aar har den hvert Foraar haft 5 Æg i Reden, hvoraf der i Reglen kom 4 Unger, et Aar endogsaa 5. Iaar fandtes der kun 4 Æg, som den Dag, da jeg var ved Reden, alle 4 lige skulde til at briste.« (Amor Hansen). — Den sorte Stork, som Æggene blev røvet fra ifjor, 1911, har forladt Reden. Der ruger 3 Par her (Rold Skove) iaar.« (C. Weismann).

SKARV (*Phalacrocorax carbo*). J. Lehn Schiøler havde fortalt mig, at han adskillige Gange paa forskellige Aarstider, ogsaa i Sommermaanederne, havde set Skarver udfor Indsejlingen til Nakskov Fjord. Da jeg 22 Oktober 1913 kom sejlene fra Langeland til Nakskov, stod jeg paa Dækket og passede paa for at faa dem at se. De var der ogsaa ganske rigtig, lige udenfor Fjordens Munding; de sad paa Bundgarnspæle, delte i 2 Flokke, lidt fra hinanden, omtrent 30 i den ene Flok, 20 i den anden. (O. Helms). — »En skudt 31 Oktober 1912 ved Vigsø (Guldborgsund), og fra Hasselø (S. for Nykøbing F.) modtog Konservator O. Nielsen en Fugl 18 Juli 1913. 1 August s. A. saa jeg 3 trække langs Guldborgsund. En Del blev i Begyndelsen af August s. A. iagttaget paa Pæle ved Langeland.« (Carl Chr. Olsen).

TOPSKARV (*Phalacrocorax graculus*). »Af Topskarver er der i denne Vinter 1912—13 truffet 3 Eksemplarer, 2 udfarvede, og en ung Fugl; den ene fandtes død ved Havkysten.« (M. Evald Hansen). — En ung Han blev skudt i Kalveboderne 9 Februar 1913. (A. L. V. Manniche).

SULE (*Sula bassana*). »I Løbet af Efteraaret og Vinteren (1912—13) er der i Omegnen af Thisted fanget og skudt ikke saa faa Suler, baade udfarvede og yngre Individier. De fleste blev fangede af Havfiskerne i deres Garn og bragte til Thisted i levende Tilstand. De var meget bidske og bed vældigt fra sig, naar man kom i Nærheden af dem, efter først at have udstødt en advarende, snorkende Lyd. I Kjærbøllings »Skandinaviens Fugle« staar, at Sulens Iris er gul; jeg kan imidlertid fastslaa, at den er fuldstændig hvid.« (M. Evald Hansen).

VANDREFALK (*Falco peregrinus*). »En ung Han blev skudt 27 August 1913 ved Kongelunden paa Amager. (A. Koefoed). — 2 blev skudte og senere 1 set ved Nakkebølle (Sydfyn) i Efteraaret 1913; den plejer at holde til hver Vinter i Inddæmningen her, hvorom de talrige Skeletter af Ænder og andre Fugle, som kan træffes omkring Mosen, bærer tilstrækkeligt Vidnesbyrd. (O. Helms). — En gammel Fugl skudt paa Ravnholt ved Ørbæk (Fyn) 18 Februar 1914. (A. Koefoed).

JAGTFALK (*Falco gyrfalco*). Et smukt Eksemplar af den skandinaviske Jagtfalk blev i November 1912 skudt paa Raaby Hede ved Ribe. Fuglen, der var en gammel Hun, findes i Købmand Reimers Samling i Viborg. (A. Mør Hansen).

KONGEØRN (*Aquila fulva*). Ung Hun blev skudt 30 September 1913 paa Ravnholt, Fyn. (A. Koefoed).

HAVØRN (*Haliaetus albicilla*). 23 Oktober 1913 blev der ved en Klapjagt i Arnager Lyng ved Rønne (Bornholm) skudt en ung Hun. (A. Strøyer). — »Foruden flere unge Fugle her fra Landet findes i min Samling en meget smuk gammel Hun, med helt hvid Hale, skudt paa Bregentved 16 Marts 1909.« (A. Valentiner).

GLENTE (*Milvus ictinus*). Skudt ved Einsiedelsborg (Fyn) i Marts 1912 (G. Scholten), ved Gjorslev (ved Storehedinge) 9 April 1913 (A. Koefoed), set ved Esrom Sø August 1908 (E. N. Skovgaard), ynglende i en Skov i Nordsjælland i Maj 1912 (A. Koefoed). — I August 1913 modtog Konservator O. Nielsen, Nykøbing F., et Eksemplar fra Bøtø. (Carl Chr. Olsen).

DUEHØG (*Astur palumbarius*). »Jeg havde igaar (16 Juni 1912) en stor Glæde, idet en Duehøg, som i 2 Aar havde været uden Mage, viste sig gift i Aar. Ægteparret havde bygget sig en helt ny Rede lige ved Siden af den gamle og havde deri i hvert Fald én, næsten flyvefærdig Unge; jeg saa Hunnen, der ængsteligt skrigende fløj omkring. Den gjorde et meget ungdommeligt Indtryk. Det var iøvrigt en meget interessant Tur, jeg havde igaar, idet jeg saa baade Hvepsevaage og (vistnok) Lærkefalk ved Reden foruden selvfølgelig Musvaagen. Jeg traf tillige 3 Nøddekriger — — — samt selvfølgelig som iaar alle Vegne, hvor der er Gran, en Familie Korsnæb.« (V. Weibüll).

FISKEØRN (*Pandion haliaëtus*). En gammel Han, skudt 15 Oktober 1912, ved Arresø, Frederiksværk (A. Koefoed), en ung Hun skudt 8 September 1913 i Vester Egede (Sydsjælland) (A. Strøyer), skudt i Rold Skove først i Maj 1912, hvor den havde opholdt sig i nogen Tid ved Karpedammene; den ses her hvert Foraar og Efteraar (C. Weismann). — Ses hvert Aar i September ved Ebeltoft Vig, altid enkeltvis. De synes at opholde sig her noget, før de drager videre. (R. Thygesen). — I 1889 byggede 3 Par paa Guldborgland (Lolland). (C. Weismann). — Konservator O. Nielsen modtog i September 1912 2 Eksemplarer fra Sydfalster. (Carl Chr. Olsen). — »Den 24 August 1913 Kl. ca. 3 om Eftermiddagen var jeg ude i Baad paa Lyngby Sø (ca. 11 km N. f. København). Paa en Gang fik jeg Øje paa en Fiskeørn, der kom flyvende over Søens vestlige Hjørne oppe ved Frederiksdal. Den fløj frem i en Højde af vel ca. 20 m over Søen. Snart fløj den lige frem over den aabne Vandflade, snart op over Aakandebæltet. Flere Gange var den Baaden meget nær, vel i en Afstand af ca. 80—100 m. Den var ikke sky; foruden min Baad laa flere andre Baade rundt omkring, og Dampbaaden sejlede over Søen. Ørnens Vingeslag var rolige; kun over ganske korte Strækninger sejlede den paa Vingerne. Ofte bøjede den, ligesom Ternerne, Hovedet ned for at spejde i Vandet. Et Par Gange løftede den sig et lille Stykke højere op og stod stille i Luften med bøjet Hoved og lidt hurtigere Vingeslag som Ternerne, naar de spejder efter Bytte. Dog var dens Vingeslag i denne Situation ikke nær saa hurtige som Ternerne; den stod heller ikke stille i Luften saa længe, som Ternerne ofte staar, vel kun et Par Sekunder. Fra denne Stilling slog den nu ned. Først »kæntrede« den sig ned, idet den kastede sig paa Siden med næsten helt spilede Vinger, saaledes at den ene udspændte Vinge vendte Spidsen nedad mod Vandet, den anden Vinge Spidsen opad i Luften. Paa denne Maade styrtede den flere Meter gennem Luften, kom saa igen paa »ret Køl« og dalede videre et lille Stykke med Bugsiden nedad. Saa stod den igen stille et Øjeblik i Luften, vel for yderligere at iagttage. Tilslidst skød den, med Hovedet rettet skraat fremad og nedad, ca. 4 m nedad mod Vandet; Vingerne var nu næsten bøjede helt ind i Hvilestilling. Bevægelsesretningen dette sidste Stykke Vej dannede en Vinkel med Vandet paa ca. 70°. Altid slog den dette sidste Stykke Vej saaledes skraat frem og ned, aldrig lodret som

Ternerne. Jeg tror ikke, at Hovedet ramte Vandfladen først; snarest naaede den ned samtidigt omtrent med Hoved og Bug. Den naaede Vandet med et mægtigt Pladsk, saa Vandsprøjtet slog over 1 m i Vejret. Om den kom helt under Vandet, kunde jeg ikke se. En Gang, da den slog ned bag de meterhøje Kogleaks, som vokser i Søen, stod Vandsprøjtet over dem. Pladsket fra Nedslaget kunde høres langt omkring. Efter Nedslaget hævede den sig i hurtig, lidt flagrende, Flugt for snart efter at jage videre i lange Stræk over Søen. En Gang efter Nedslaget saa jeg, den rejste sig i Luften. Bytte fik den, saa vidt jeg kunde se, ikke. Jeg saa den dykke 5 Gange i Løbet af 15 Minutter. Den gennemfløj store Strækninger af Søen paa sin Jagt, var først helt oppe ved Frederiksdalsiden, kort efter paa den anden Side over Søens Sydøsthjørne, saa igen ad Frederiksdal til, hvor den til sidst forsvandt, vist ude over Bagsværd Sø; her var jeg desværre forhindret i at følge den.« (A. Ditlevsen).

PERLEUGLE (*Nyctale funerea*). Fundet død i en Have ved Klampenborg i Sommeren 1902. (G. Scholten). — Konservator O. Nielsen, Nykøbing F., modtog i Efteraaret 1912 tre til Udstopning fra Bøtø. (Carl Chr. Olsen).

NATUGLE (*Syrnium aluco*). »Natuglen fandt jeg i Foraaret (1913) ynglende midt inde i en Grantykning (ved Viborg) ikke mindre end 30 cm nede under Jordsmonnet i en Hule under en ældgammel, trøsket Egestub. Ved at jeg gik hen over Stedet, fløj Uglen op fra Hulen og røbede sin Rede. Her har den sikkert ynglet en Aarrække, da Skovfogden paa Stedet i mange Aar har hørt den i den Afdeling af Granskoven uden at have vidst, at den ynglede der.« (Amor Hansen).

TURTELDUE (*Turtur auritus*). K. Eckardt saa en i forstbotanisk Have i Charlottenlund 25 April 1913. — B. Simonsen saa en 14 Juli 1912. Den sad paa Jorden i Hjul Sø, en Lavmose paa ca. 90 ha tilhørende Søgaard Gods (ved Kliplev, Slesvig). Den lod sig ikke komme nær, men flyttede sig stadig ud i Mosen, idet den lettede ca. 100 m hver Gang.

RINGDUE (*Columba palumbus*). »13 og 14 September 1913 saa jeg en Fugl paa Rede i en høj Fyr i en Plantage ved Viborg; den laa saa fast, at den først lettede, da jeg i Nabotræet var den 2—3 m nær. Desværre var det mig umuligt at faa Blik

ind i Reden, saa jeg ved ikke, om det var stærkt rugede Æg eller meget smaa Unger, den laa paa, men for begge Dele er det vist et meget sent Tidspunkt.« (P. Skovgaard).

MURSVALE (*Cypselus apus*). Om Aftenen 8 August 1912 (det havde øsregnet hele Dagen) fløj en Flok paa henved en Snes omkring Sanatoriet ved Nakkebøllefjord, holdt sig mest oppe omkring Dampskorstenen, hvor de af og til hvilede sig. Morgenen efter fandtes paa forskellige Steder af Sanatoriet liggende 4 af Fuglene, en død, de andre meget forkomne, saa de lod sig tage med Hænderne; de blev tagne ind i Værelserne og rettede sig snart, saa at de fløj rask bort, da der aabnedes for dem. (O. Helms).

ELLEKRAGE (*Coracias garrula*). En smuk gammel Hun blev skudt ved Rindsholm (ved Viborg) 24 Oktober 1913. Den var kun paa Stedet i 3 Dage. (Amor Hansen).

ISFUGL (*Alcedo ispida*). »Meget almindelig omkring Viborg, ved Aerne og de talrige gamle Vandmøller. Skovfoged Nielsen, Palstrup, fandt saaledes dens Rede i Juli 1912 ved den lille Aa, der løber langs Foden af Palstrup Skov. Reden laa i en lille Fordybning under en Busk i Aabrinken og indeholdt 5 Æg. Selv har jeg iaar (1913) hele Sommeren set den ved den store Vandmølledam ved Bruunshaab Klædefabrik uden dog at kunne opdage dens Yngleplads. Ligeledes saa jeg først i Juli Maaned en Isfugl med 4 Unger efter sig ved Aaen, der gennemløber Borrits Skov. Det var et pragtfuldt Syn at se de 5 smaa Fugle med de smukke metalglindsende Farver svirre afsted i Solskinnet. De unges Farver syntes ikke meget forskellige fra den gamle Fugls, snarere noget dybere. Ungerne gjorde Indtryk af at være kortere, ligesom mere buttede end de gamle.« (Amor Hansen).

Isfuglen er almindelig nok her paa Sydfyn, men det er dog næppe ofte, man faar saa god Lejlighed til at iagttage den, som jeg havde i September—Oktober 1911, da der i lang Tid daglig saas Isfugle ved Stranden lige ud for mine Vinduer. 6 September viste den sig første Gang, sad paa en lille Sten ved Stranden; jeg slog da nogle Pæle ned i Strandkanten med passende Afstand, og Fuglen benyttede sig straks af dem; den var her nu hver Dag at se, og 14 September fik den Selskab, thi medens jeg stod og iagttog den, kom der 2 til flyvende og satte sig tæt ved. I hele September og ind i Oktober kunde jeg saa at sige daglig se en eller to, og Vinteren igennem var der stadig en at

se i Inddæmningen tæt herved. — Medens Isfluglen i Almindelighed er ret sky, fik jeg i September 1913 Lejlighed til at betragte den paa meget nært Hold; jeg stod ved Stranden, og en Isflugl kom da flyvende tæt forbi mig, drejede af og fløj ud og satte sig i Badehuset, der er aabent ud imod Søen, og midt i hvilket der er et aabent Bassin; jeg listede mig ud ad Broen, aabnede forsigtigt Døren til Badehuset, hvorved Fluglen fløj op, holdt sig lidt svævende over Bassinet, og derpaa satte sig paa et udspændt Reb, næppe 3 m fra mig; i et Par Minutter sad den ganske stille og lod sig betragte. (O. Helms).

GØG (*Cuculus canorus*). »10 Juni 1912 saa jeg en Gøg hoppe omkring paa Opfyldningen ved Horsens Havn; i Nærheden af den løb en Gul Vipstjert, men desværre var jeg saa langt fra Fluglene, at jeg ikke med Nøjagtighed kunde følge deres Bevægelser. Dagen efter fandt jeg Vipstjertens Rede med 5 Æg, + Gøgeægget. Reden var anbragt i en Fordybning ind under Jorden, saa Gøgen absolut ikke kunde komme til at ligge paa Reden; den maa have lagt Ægget paa Jorden og derpaa med Næbbet lagt det ind i Reden. Det vilde være interessant at faa at vide, hvorledes Gøgen finder en saadan Rede; om Plejemoderen frivillig viser den Reden, eller om den lægger sig paa Reden for at væрге den for Gøgen og netop derved viser, hvor den er.« (Th. Jørgensen).

GRØNSPÆTTE (*Gecinus viridis*). Grønspætten er ikke sjelden ved Ebeltoft Vig. Dens let kendelige Stemme er en ikke usædvanlig Lyd at høre i Skoven. (R. Thygesen). — R. Jul. Olsen saa en Grønspætte i Stenalt Skov ved Ørsted 11 Maj 1913; han har iøvrigt ikke truffet Arten i nogen af Skovene Syd for Aarhus.

HÆRFUGL (*Upupa epops*). Skudt paa Einsiedelsborg (Fyn) i April 1912. (G. Scholten). — Skudt i November 1912 i Borrits Skov (ved Viborg). Den findes udstoppet hos Gaardejer P. Jensen Smed i Tind. (Amor Hansen). — En gammel Han fra Lyngby ved Bedsted, Thisted, skudt 17 Oktober 1909, findes i Valentiners Samling (A. Valentiner). — En Hun skudt i Valby Hegn ved Helsingø 27 Oktober 1912; en ung Hun skudt 9 September 1912 ved Fiil Sø. (E. Lehn Schiøler). — Carl Chr. Olsen saa en ved Nykøbing F. i Juni eller Juli 1913.

NØDDEKRIGE (*Nucifraga caryocatactes*). Som bekendt var der i Efteraaret 1913 atter en stor Indvandring af Nøddekriger her i Landet. Adskillige Meddelelser herom er tilstillede Redaktionen, der har ladet dem gaa videre til C. A. Rasmussen, der samler Oplysninger fra hele Landet til nærmere Bearbejdelse og senere Offentliggørelse her i Tidsskriftet.

RAVN (*Corvus corax*). At Ravnens Ynglesteder her i Landet kun er faa, er velkendt; hvorledes det forholder sig med Ravnene som Strejffugl her Efteraar og Vinter, tør jeg ikke sige, men de paafaldende faa Meddelelser, man faar om den, tyder paa, at den nu overhovedet er sjælden her i Landet. G. Scholten meddeler, at Kaptain Stürup i Foraaret 1912 saa 5 Ravnene sidde sammen paa en Mark ved Vestfronten, og at en Ravn blev skudt 14 Oktober 1912 ved Hammel, Jylland.

SORTKRAGE (*Corvus corone*). En gammel Han blev skudt paa Avedøre Holme 5 Oktober 1911. (A. L. V. Manniche).

STOR TORNSKADE (*Lanius excubitor*). Det forholder sig med denne Art vel nærmest saaledes, at den Efteraar og Vinter igennem er ret almindelig over den største Part af Landet. C. Weismann angiver, at den daglig ses om Efteraaret og ofte om Vinteren og Foraaret i Skovene omkring Skørping (Jylland). — A. Valentiner har i Vinteren 1912—13 set den 3 Gange i Egnen omkring Fakse.

PIROL (*Oriolus galbula*). Synes at holde sig paa sine gamle Ynglesteder her i Landet, Lolland, Langeland, Vordingborgegn og Ribe men ikke at trænge synderligt videre. 30 Juni 1912 hørte jeg i min Have en, der fløjtede $\frac{1}{2}$ Snes Gange. (O. Helms).

SILKEHALE (*Ampelis garrula*). I Efteraaret 1913 var der en usædvanlig stor Indvandring her i Landet, sikkert den største i den ornithologisk-historiske Tid; fra alle Egne berettes om det store Tal af Silkehaler. De Meddelelser, der er indgaaede til Redaktionen, er sendt videre til C. A. Rasmussen til Sammenstilling og senere Offentliggørelse her i Tidsskriftet.

FORSTUESVALE (*Hirundo rustica*). »For ca. 40—50 Aar siden var det meget almindeligt, at Svalen byggede Rede i Skorstenene i Byerne; næsten hver Dag, naar jeg var paa Arbejde, saa jeg en Svalerede anbragt i en saadan, og den var som oftest anbragt i et Hjørne, helst paa en fremspringende Sten, men ogsaa ofte

ovenpaa Kakkelovnsrør. Jeg har tidt siddet ganske stille og set paa Svalen, naar den byggede eller rugede, og den passede roligt begge Beskæftigelser, skønt mit Ansigt kun var fjernet 30 cm fra den, ja ofte benyttede den mit Hoved til at tage en lille Hvile paa, inden den foretog Op- eller Nedstigningen. Naar jeg traf en saadan Svale, forsømte jeg altid min Pligt og kom ikke højere op den Gang for ikke at fylde Reden med Sod eller Sand. Det, der altid forundrede mig, var, at Svalen kunde flyve lodret tilvejs, thi jeg har ofte fundet Reder saa langt nede, at den skulde flyve 6—7 m, før den kom ovenud. Naar den fløj tilvejs, hørtes en dundrende Lyd i Skorstenen, saadant Spektakel gjorde den med Vingerne, og den Tur op og ned maatte den ofte gøre, særlig naar den havde Unger. — Den Gang brugte Folk altid kun Brænde og Tørv som Brændsel, Kul var kun indført ganske faa Steder, og Cokes kendtes ikke. Brænde og Tørv afsætter altid en fast Sod, som Lak eller Beg, men den generede ikke Svalen, og det gjorde heller ikke Røgen, der tidt har bragt mine Øjne til at løbe i Vand; med Svalens var der aldrig noget i Vejen. En Svalerede anbragt i en Skorsten, hvori der fyredes fra Køkkener, saa meget kuriøs ud; hele Reden, som altid var aaben foroven, blev overtrukket med et Lag Sod, som om den var sortlakeret; de Hestehaar og Straa, som Fuglen havde benyttet til Reden, og som kunde hænge rundt om den, var sorte og stive, og saa tykke som Seglgarn. Saa fik Kullene Indpas, og saa forsvandt Svalerne, skønt modstræbende. Kul afsætter en Sod, der er let og fin som Mel, og den maa have generet Svalerne for meget, særlig naar den lagde sig i Reden mellem Æggene, og Røgen har sikkert ogsaa været dem utaalelig. Nu er jeg overbevist om, at der ikke findes en eneste Svalerede i nogen Skorsten i Horsens.» (Th. Jørgensen).

Tage Lakjer meddeler følgende om en meget sent paa Aaret iagttaget Svale: »I Efteraaret 1913 forsvandt Svalerne forholdsvis tidligt fra Hellerupnegnen; 13 Oktober var de tilsyneladende alle bortrejst; stor var derfor min Forbavselse, da jeg 23 November saa en ung Forstuesvale i Skovshoved. Jeg kom spadserende ud ad Strandvejen, da jeg pludseligt Kl. 12,¹ ved »Øresundshøj« saa Svalen komme flyvende fra Øresund ind over Land, den slog en stor Bue og fløj atter mod Stranden. Jeg gik straks derned, men fik ikke mere Øje paa den; da den var mig nærmest, var Afstanden næppe mere end 10 m. Kl. 3,¹⁶ samme Dag

saa jeg ved Enden af Søbakkevej atter en ung Forstuesvale, sikkert den samme som før; den kom inde fra Land og fløj mod Stranden; jeg saa den ikke senere; saavidt jeg kunde se, var der intet i Vejen med dens Flyveevne.«

O. Høegh-Guldberg giver følgende Beretning om et Par Svaler, som han iagttog paa Munkehjerg Hotel (ved Vejle) fra 16 til 25 Juni: »Mit Værelse i Gavlen paa 2den Sal mod Øst havde en Dør ud til en lille Altan, og paa en Bjælke over denne var Svalereden anbragt, ikke klinet op til en lodret Flade men liggende ovenpaa Bjælken. Naar jeg stod paa Altanen, var de gamle Fugle sky, og saa fandt jeg paa at sætte et lille Bord ud paa Altanen, paa dette et stort Barberspejl; saa kunde jeg siddende lige indenfor Døren nøjagtigt se alt, hvad der foregik; Afstanden var kun ca. 3 m. Mange Timer i adskillige Dage sad jeg da her men begyndte desværre for sent paa Optegnelserne. Straks den første Dag saa jeg, at Forældrene opførte sig forskelligt: Hunsvalen satte sig ufravigeligt ovenpaa Bjælken og fodrede vekselvis den hende nærmeste Unge og den midterste — der var nemlig 3 Unger i Reden — Hansvalen hang altid i Klørerne paa den modsatte Side og fodrede den Unge, som var den nærmest, og ligeledes den i Midten. Saadan foregik det med ufravigelig Regelmæssighed, og hvem kan vel tvivle paa, at det skete saadan efter Aftale. Altid saa jeg samtidig 3 gule Gab over Redens Kant, naar en af Forældrene kom, og hvor hyppigt Fodringen fandt Sted, vil ses neden for. Jeg sad med Papir og Blyant, og mit Uhr laa paa Bordet foran mig. Hyppigst kunde jeg ikke se, hvad Forældrene bragte, men — antagelig hver 4'—5' Gang — havde de i Næbbet en hvid Genstand, omtrent af Størrelse som en 25 Øre, vel sagtens en lille Sommerfugl. I Tiden fra Kl. 12,¹¹ til Kl. 1 altsaa i 49 Minutter fodrede de 2 Svaler ialt 36 Gange.«

BJÆRGLÆRKE (*Alauda alpestris*). Efter M. Evald Hansen findes den hvert Aar i Thistedegnen, blev ogsaa i Vinteren 1912—13 set i store Flokke paa Hanstholmen.

GÆRDESMUTTE (*Troglodytes parvulus*). »25 Maj 1913 fandt jeg Gærdesmuttens Rede bygget paa en meget ejendommelig Maade. Den havde nemlig benyttet en Gulspurverede til Underlag og derover lavet det sædvanlige hvælvede Laag af tørt Mos.

Reden, der sad ca. 1¹/₂ m oppe i en tæt Hvidgran, fik derved nogen Lighed med Fuglens almindelige grønne, mosbyggede Rede. Hullet paa Siden var dog meget større og mere uregelmæssigt end normalt, saa man ude fra let kunde overse Indholdet, der udgjorde 6 Æg. Indvendig var Reden stærkt udforet med Fjer og Dun.« (Amor Hansen).

VANDSTÆR (*Cinclus aquaticus*). I Virkeligheden er vel Vandstæren en ganske almindelig Fugl om Vinteren her i Landet. C. Weismann meddeler, at den er almindelig i Rold Skove. M. Klinge modtog en Hun, som 31 Januar 1913 var skudt ved Oust Mølle ved Randers, saa en ved Granslevaaen i Bidstrup Skov ved Laurberg (Jylland) 6 April 1913. — Da jeg boede i Haslev fra 1894 til 1908, kom jeg jævnlig om Vinteren til Herlufsholm og saa da ofte Vandstæren ved en af de store Broer, der lige ved Herlufsholm fører over Susaaen; fra min Søn, der nu er Elev paa Herlufsholm, faar jeg i de senere Aar stadig Beretninger om, at Vandstæren trofast holder til Vinteren igennem paa samme Sted. (O. Helms). — En Vandstær opholdt sig det meste af Vinteren 1911—12 ved Blaabæk Aa ca. 3 km Øst for Fakse. Først da Aaen frøs helt til, forlod den Stedet; November og December 1912 var den der atter og blev ofte iagttaget. (A. Valentiner). — K. Eckardt saa en ved Fiskebæk (ved Farum) 16 November 1913.

SORTMEJSE (*Parus ater*). P. Skovgaard saa en i Rosenvænget ved København 15 Oktober 1903 og 9 September 1907; han meddeler, at den ved Viborg er omtrent saa almindelig som Musvitten.

TOPMEJSE (*Parus cristatus*). At Topmejsen bliver en almindeligere Fugl her i Landet, kan man ikke nære nogen Tvivl om efter de Beretninger, der kommer om den. R. Thygesen saa den i Sommeren 1913 i Ry Nørreskov ved Ry Station; den var her en almindelig Fugl; R. H. Stamm traf 27 Januar i Midtjylland, Stenholt Skov, nær Bølling Sø, en lille Flok; Jul. Olsen saa en 24 Maj 1913 i Viborg Krat; Amor Hansen traf dem 24 Marts 1913 i større Mængde i Stendalsgaard Plantage (Midtjylland), hvor de trak omkring i Flokke paa 20—30 Stykker; samme Sted har Johan Mogensen første Gang set den i Sommeren 1905 og fandt dens Rede her i Sommeren 1907 i et

hult Træ. — C. Weismann skriver 3 Januar 1914: »Topmejsen ser jeg nu næsten daglig; man ser den jo forøvrigt ikke meget men hører den saa meget mere.« (Rold Skove). — P. Skovgaard saa 1 Juli 1913 to i Viborg Hedeplantage, 17 Juli sammesteds 7 i Flok, deriblandt unge Fugle; 30 Juli atter en ved Viborg.

HALEMEJSE (*Acredula caudata*). 11 Marts 1913 blev der bragt Læge Mølmark i Odense en Halemejsje, der sammen med en Fugl af samme Art var truffen paa Gaden i Odense, og da den blev forfulgt flygtede ind i et Biograftheater, hvor den blev fanget. Den blev sat i Bur men var meget urolig og døde Dagen efter. (O. Helms).

HØGESANGER (*Sylvia nisoria*). »Er i 1913 fundet ynglende 3 Steder i Viborgs Omegn. Fuglen saas og hørtes synge første Gang 1 Juni ved Randrup Mose ca. 4 km Øst for Viborg. Her fandtes senere 2 Reder, nemlig 5 og 10 Juni, begge indeholdende 5 Æg. Omtrent paa samme Tid fandtes en Rede ca. 12 km Nord for Viborg ved Fiskbæk Enge. Alle 3 Reder sad i forkrøblede Ellebuske kun omkring 1 m fra Jorden. I de to førstnævnte Reder kom Ungerne til Verden, ved den sidste blev Fuglen hverken hørt eller set og Rugning ikke paabegyndt.

I de 6 Aar 1906–12, jeg opholdt mig i Randers, har jeg aldrig hørt eller set Høgesangeren i Randerseggen. Den er dog funden ynglende en Gang der, nemlig 1 Juli 1909 i et lille Krat ved Landsbyen Febbertrup, 3 km Vest for Randers. Reden sad ca. 2 m oppe i en Busk, der var omslynget af en pragtfuld, blomstrende Kaprifolieranke. Den var imidlertid forstyrret, længe før jeg fandt den, sandsynligvis ved Plukning af Kaprifolieblomsterne, idet der kun fandtes 1 Æg i Reden, medens der paa Jorden under Buskene laa 1 helt og 2–3 ituslaaede Æg. (Amor Hansen).

KÆRSANGER (*Acrocephalus palustris*), RØRSANGER (*Acrocephalus arundinaceus*). A. Koefoed fandt i en større Mose nogle Mil fra København følgende Reder, dels med Æg, dels med Unger: 12 Juni 1912, 14 Reder af Kærsanger, 3 Juli 1912, 32 Reder af Rørsanger.

GRANSANGER (*Phylloscopus collybita*). 23 Juni og 7 Juli 1912 sang den flittigt i en Granplantning i Skoven Nakkebølle Ene-

mærke. (O. Helms). — 18 September 1913 hørte O. Fabricius den synge i Søholt Skov, Boller ved Horsens.

FUGLEKONGE (*Regulus cristatus*). Sammenholdt med det tidligere anførte om Halemejsen, der fandtes paa Gaden i Odense, vil følgende lille Meddelelse være af Interesse: »13 Oktober 1913 Morgen Kl. 7¹/₂ fandtes paa Nørregade (København) Strækningen fra Frue Kirke til Gammeltorv en Gultoppet Fuglekonge — tilsyneladende ubeskadiget; den bed temmelig haardt i min Finger, dog henved 20 Minutter efter var den død«. (N. P. Rasmussen).

»15 Maj 1912 fandt jeg Reden af Fuglekongen omtrent færdig. 30 Maj saa jeg til Reden, og da var der 1 Æg, der rimeligvis var lagt samme Dag; begge Fuglene var til Stede. Denne Rede frembød i flere Henseender særlig Interesse. For det første var begge Fugle optagne af Redebygningen; hos de Fuglekonger, jeg har iagttaget under Redebygningen, har dette kun en Gang før været Tilfældet, ellers er det Hunnen alene, der bygger; for det andet var Reden anbragt saa lavt, at jeg kunde staa paa Jorden og naa den; i Almindelighed befinder den sig i en Højde af 5—7 m eller endnu højere, og for det tredje havde det kolde Vejr fuldstændig afbrudt Æglægningen til 30 Maj, da vi igjen fik mildt Vejr.« (Th. Jørgensen).

SKÆRPIBER (*Anthus obscurus*). Th. Thomsen indsendte til Redaktionen 2 skudte Eksemplarer med følgende Oplysninger: »Det delvis skindlagte Eksempel er skudt 19 Januar 1912 ved Tørring Strand (Nordvestsiden af Randers Fjord). I Vintertiden (Januar—Februar) var disse Fugle hyppige Gæster ved Aalestangernes Huller i Isen, hvor de undersøgte de med Aalejernet optrukne Planter osv.; de var meget tillidsfulde; det andet Eksempel er skudt paa Strandengene sammesteds 18 Marts 1912.«

GUL VIPSTJERT (nordlige Race) (*Motacilla flava var borealis*). Utvivlsomt forekommer hvert Aar mange Fugle af denne Race her i Landet, men de undgaar jo let Opmærksomheden; T. Lakjer saa sammen med Viceinspektør H. Winge en, der 14 Maj 1912 ved Øregaard Søerne ved Hellerup løb om sammen med Gule Vipstjerter af den typiske Form og med Hvide Vipstjerter. O. Helms saa en ved Nakkebøllefjord 12 Maj s. A.; E. Lehn Schiøler fik en Han skudt ved Lou Station (Sydsjælland) 18 Maj 1913.

HVID VIPSTJERT (*Motacilla alba*). »Udenfor »Langaa Cementvarefabrik« havde i Sommeren 1913 et Par Hvid Vipstjert bygget Rede paa en Stabel Tagsten under en skraat opstillet Sten. Da Tagstenene skulde bortkøres, havde Fuglene Æg; eftersom Stenene blev borttagne, blev Reden flyttet længere hen paa Stabelen, og Fuglene fulgte med. Dette gentog sig flere Gange, og Æggene blev udrugede, men nogle Dage efter Udrugningen, da Ejeren af Stenene vilde vise mig Reden, var dog alle Ungerne døde.« (P. Krämer).

MISTELDROSSEL (*Turdus viscivorus*). Amør Hansen fandt den i 1913 ret almindeligt ynglende ved Viborg, særligt i Plantagen Vest paa, ligesom ogsaa dens Rede er fundet i Havndal Plantage.

RINGDROSSEL (*Turdus torquatus*). P. Skovgaard saa 27 April 1905 en Han i Rosenvænget ved København.

SORTSTRUBET DIGESMUTTE (*Pratincola rubicula*). Kaj Hammer saa 4 Maj 1913 ved Køge Landevej lidt Syd for Taastrup 2, der sad paa Telegraftraadene ca. 150 m fra hinanden; de var meget tillidsfulde, saa at han kunde springe af Cyklen og staa umiddelbart under dem og betragte dem.

RØDSTJERT (*Ruticilla phoenicura*). »Kom regelmæssigt hvert For- og Efteraar paa Træk igennem Rosenvænget, hvor den opholdt sig i nogen Tid. Det var karakteristisk, at om Foraaret saa man baade de beskedent farvede Hunner og Hannerne med deres iøjnefaldende Farvepragt, medens om Efteraaret alle var beskedent farvede; har der været fuldvoksne Hanner imellem, har de i hvert Fald været saa sky, at man aldrig fik dem at se.

1903. Kom 1 Maj, blev til 14 Juni; kom igjen 25 August, blev til 11 Oktober.

1904. Kom 24 April, blev til 26 Maj; kom igjen 28 August, blev til 20 September.

1905. Kom 30 April, blev til 23 Maj; kom igjen 31 August, blev til 25 September.

1906. Kom 7 Maj, ynglede i Rosenvænget; flyvefærdige Unger (3) 23 Juni.

1907. Kom 7 Maj; kom om Efteraaret 19 August, blev til 22 September.

1908. Kom 2 Maj.« (P. Skovgaard).

A. Koefoed fandt i 1912 en Rede med Æg i en Mejskasse i Haveselskabets Have i København; de 6 Unger saas senere i længere Tid flyve rundt i Haven med de gamle Fugle.

SORT RØDSTJERT (*Ruticilla titys*). »En gammel Hun fra Ræhr (Thisted), skudt 6 April 1909, findes i min Samling.« (A. Valentiner). — P. Skovgaard saa en ved Geværfabriken paa Amager 14 Oktober 1904. — V. Weibüll iagttog den i Maj—Juni 1914 i København og beretter herom følgende: »1 Maj saa jeg en pragtfuld og meget sort Han. 2 Dage efter var den der igen, blev saa borte nogen Tid, men kom igen 25 Maj og saas derefter daglig; 29 Maj saa jeg første Gang Hunnen, den var øjensynlig lige kommen. Hannen viste den mest udprægede Glæde; før havde den ikke sunget, nu kvindrede den ustandselig paa sin lille Melodi, jagede efter Hunnen snart oppe, snart nede, siddende paa et Plankeværk, en Sten eller en Bænk, saa ned paa Jorden for at fange Insekter; de 5 næste Dage var ingen af Fuglene her, men 4 Juni var de her igen og har siden (Brevet er skrevet 15 Juni) stadig været her. De første Dage efter Tilbagekomsten sang Hannen næsten ikke; nu sidder den daglig paa en Skorsten og synger. Hunnen ses i Reglen kun i Middagstimerne, oftest sammen med Hannen. Redebygning har jeg intet set til, men der er overvejende Sandsynlighed for, at de yngler; gode Redesteder er her nok af.« I senere Brev meddeles, at Hunnen saas 20 Juli fodrende en Unge.

BLAAKÆLK (*Cyanecula suecica*). Magister R. H. Stamm traf en Blaaælk (med helt blaa Strube uden Plet) 20 Maj 1912 ved en Markvej ved Amager Fælled. — A. Valentiner har i sin Samling to Fugle af den typiske Form, den ene en gammel udfarvet Han fra Ræhr (ved Thisted) skudt 15 Maj 1910 og en Hun ogsaa fra Ræhr, fanget 16 Maj 1912.

NATTERGAL (*Luscinia philomela*). R. Thygesen hørte en synge i Lyngsbækgaard Skov ved Ebeltoft 1 Juni 1913. Ved Stubbesø (N. for Ebeltoft) høres den hvert Aar.

BROGET FLUESNAPPER (*Muscicapa atricapilla*). »Den og Rødstjerten var som sammenhørende, idet deres Besøg i Rosenvænget (ved København) faldt til de samme Tider. Fluesnapperne var i Reglen overlegne i Tal og langt mindre sky, saa man af begge Grunde saa mere til dem:

1903. Kom 3 Maj, blev til 26 Maj; kom igen 25 August, blev til 20 September.
1904. Kom 2 Maj, blev til 20 Maj; kom igen 19 August, blev til 2 September.
1905. Kom 5 Maj, blev til 24 Maj; kom igen 28 August, blev til 11 September.
1906. Kom 10 Maj, blev til 13 Maj.
1907. Kom 7 Maj; kom igen 19 August, blev til 7 September.
1908. Kom 2 Maj. (P. Skovgaard).

KVÆKER (*Fringilla montifringilla*). P. Skovgaard skød en fuldvoksen Hun 21 Juni 1904 i Rosenvænget (ved København).

KIRSEBÆRFUGL (*Coccothraustes vulgaris*). A. Koefoed fandt i 1911 og 1914 en Rede af denne Fugl paa Frederiksberg i en privat Have. — »Før 1908 var det yderst sjældent, at en enkelt Fugl viste sig i Rosenvænget (ved København) ved Vintertide, men fra det Aar saas den hyppigere og hyppigere om Vinteren til langt hen i Foraaret; saaledes saas i Vinteren 1912 fem Eksemplarer, der holdt sig længe, i hvert Fald enkelte af dem saas endnu sidst i April Maaned 1913, efter hvilken Tid jeg ikke havde Lejlighed til at iagttage dem. Denne Vinter (1913—14) er den ogsaa Gæst i Rosenvænget.« (P. Skovgaard). — M. Klinge saa en Flok paa henved 20 i Værum Krat ved Randers 14 og 21 Januar 1912.

GRAASISKEN (*Cannabina linaria*). 5 November 1913 sad i de høje Birketræer ved Nakkebølle Sanatorium en Flok paa mellem 100 og 150; de pillede ivrigt Frøet af Birkekoglerne, saa det føg omkring i Luften; af og til fløj hele Flokken kvidrende bort for meget snart efter at vende tilbage. Den næste Dag var Fuglene borte. — Iøvrigt har Graasiskenen efter Meddelelser flere Steder fra været talrig mange Steder i Landet i Efteraaret 1913. (O. Helms).

KROGNÆB (*Pinicola enucleator*). P. Skovgaard saa en Flok paa henved 10 Stykker i Botanisk Have i Dagene fra 25 August til 17 September 1903.

DOMPAP (*Pyrrhula vulgaris*). Efteraaret 1913 bragte i det hele Skarer af nordiske Arter her til Landet, og alle Vegne fra

meldes ogsaa om, at Dompaper saas i stor Mængde allerede fra tidligt paa Efteraaret; de synes at have været almindelige i de allerfleste Egne af Landet.

HORTULAN (*Emberiza hortulana*). En Hun blev skudt 16 Maj 1913 ved Lou Station (Sydsjælland). (E. Lehn Schiøler). — Kaj Hammer saa 4 Maj 1913 lidt Nord for Korporalskroen (ved København—Køge Landevejen) en lille Flok paa 5—6 Stykker.

LAPLANDS-VERLING (*Emberiza lapponica*). A. Valentiner fik en Han i Vinterdragt skudt i Januar 1913 ved Ræhr (ved Thisted). E. Lehn Schiøler skød 12 April 1912 paa Eskildø i Roskilde Fjord en udfarvet gammel Han; Fuglen sad paa en Hegnspæl nær Stranden og var den eneste, der blev set.
